

ماسک یک طرفه: این ماسک دریچه جانبی یک طرفه دارد و نیز دارای نوعی مخزن متصل است که برای آماده نگه داشتن اکسیژن برای تنفس استفاده می شود. با تجهیز اکسیژن به میزان Fio_2 10-6 Lit/min، حدود ۸۰-۹۰٪ را تأمین می کند.

ماسک دو طرفه: این ماسک برای بیمارانی است که به غلظت متوسط به بالا به اکسیژن نیاز دارند.

ماسک ونچوری (Venturi mask): نوعی از ماسک صورت با جریان بالا است که با استفاده از سیستم ونچوری (لوله کوتاه و متراکمی که سرعت عبور را افزایش و فشار آن را کاهش می دهد) برای تجویز غلظت های نسبتاً دقیق اکسیژن مورد استفاده قرار می گیرد.

نبولایزر با حجم کم: مخازن نبولایزر با محتوای ۳ تا ۵ سی سی سی مایع به ماسک صورت متصل می شوند. این وسیله برای رساندن دارو به قسمت های مختلف دستگاه تنفسی تحتانی از طریق استنشاق است. این درمان بیشتر برای برونشیت و آسم شدید موثر است و چون به بافت های دیگر بدن آسیب نمی زند مورد توجه است.

کانول بینی: کاتتری است که داخل سوراخ های بینی قرار می گیرد. میزان جریان اکسیژن تجویز شده در این روش باید ۶-۱ لیتر در دقیقه باشد. به دلیل سفت و سخت بودن آن، تقریباً هر یکماه باید عوض شود. قسمتی که در بینی قرار می گیرد را باید شست و بقیه را می توان با دستمال مرطوب تمیز کرد. کانول باعث خشک شدن بینی می شود، در اینصورت می توان از لیوان مرطوب کننده اکسیژن استفاده کرد زیرا تنفس هوای خشک در بلند مدت موجب آسیب به مخاط دهان، بینی و ریه شده و می تواند زخم هایی را ایجاد کند.

اکسیژن درمانی از روش های مراقبت های تنفسی است و افرادی که مشکل تنفسی دارند زیر نظر دکتر به معالجه می پردازند. زمانیکه ریه ها به سختی اکسیژن مورد نیاز خود را دریافت می کنند، اکسیژن درمانی در این زمینه بسیار موثر است. این روش درمان هم داخل بیمارستان و هم در منزل قابل انجام شدن است و روش بکارگیری آن بستگی به شرایط بیمار دارد.

اکسیژن درمانی شامل موارد زیر می باشند:

ماسک ساده صورت: برای بیمارانی است که غلظت کم تا متوسط اکسیژن احتیاج دارند و با دهان تنفس می کنند. این روش موثرتر از کانولای بینی است. در این روش جریان اکسیژن نباید کمتر از ۵ لیتر در دقیقه باشد. استفاده از آن آسان است و نیز در مدت طولانی نمی توان از آن استفاده کرد.

بیمارستان امام خمینی (ره) اسکو

اکسیژن درمانی در منزل

راهنمای بیماران هنگام ترخیص

تهیه و تنظیم : طاهره الوندنژاد (سوپروایزر آموزش سلامت همگانی – کارشناس ارشد پرستاری)

تاریخ تهیه: ۱۳۹۹/۰۸/۱۰

تاریخ آخرین بازنگری: ۱۴۰۱/۰۸/۱۰

تاریخ بازنگری بعدی: ۱۴۰۳/۰۸/۱۰

- از مواد اشتعال زا مثل مایع تمیز کننده، تینر رنگ و اسپری رنگ و ... در مواقع استفاده از اکسیژن استفاده نکنید.
- از موادی که پایه روغنی دارند مانند وازلین در هنگام استفاده از اکسیژن استفاده نکنید.

علائم کاهش سطح اکسیژن خون

علائم کاهش سطح اکسیژن که نشان می دهد فرد به اکسیژن درمانی نیاز دارد، عبارتند از:

- تعریق
- گیجی
- تنگی نفس
- ضربان قلب سریع
- تغییر در رنگ پوست
- تنفس سریع و پی در پی
- سرفه یا خس خس سینه

در صورت بروز هر یک از این علائم، فرد باید به پزشک مراجعه کند.

منابع: <https://nurse21.com>

مواردی که باید هنگام استفاده از اکسیژن در منزل به آن ها توجه شود شامل:

- لوله بینی و ماسک را دوبار در هفته با آب و صابون بشویید و خشک کنید.
- زمان اکسیژن درمانی، بیمار احساس خشکی در دهان و بینی می کند. به همین دلیل چندبار در روز دهان بیمار را با آب شستشو دهید.
- دقت کنید محل لوله روی صورت بیمار یا کش ماسک که روی گوش او است قرمز نشود. برای جلوگیری از اینکار می توان از دو تکه گاز با دستمال کوچک دراین نواحی استفاده کرد.
- میزان اکسیژن و نحوه کار با کپسول اکسیژن را از پزشک یا پرستار سوال کنید.
- اگر عقربه گیج اکسیژن باز شد و زیر ۵ لیتر بود، اکسیژن در کپسول کم و یا کپسول کاملاً خالی است و لازم است دوباره پر شود.
- در هنگام استفاده از اکسیژن توسط بیمار اجازه ندهید که کسی نزدیک بیمار سیگار بکشد،
- زیرا اکسیژن آتش را می باشد و به همین خاطر منابع گرمازا و شعله های آتش
- مانند بخاری و اجاق گاز بایستی حداقل دو متر با آن فاصله داشته باشند.